

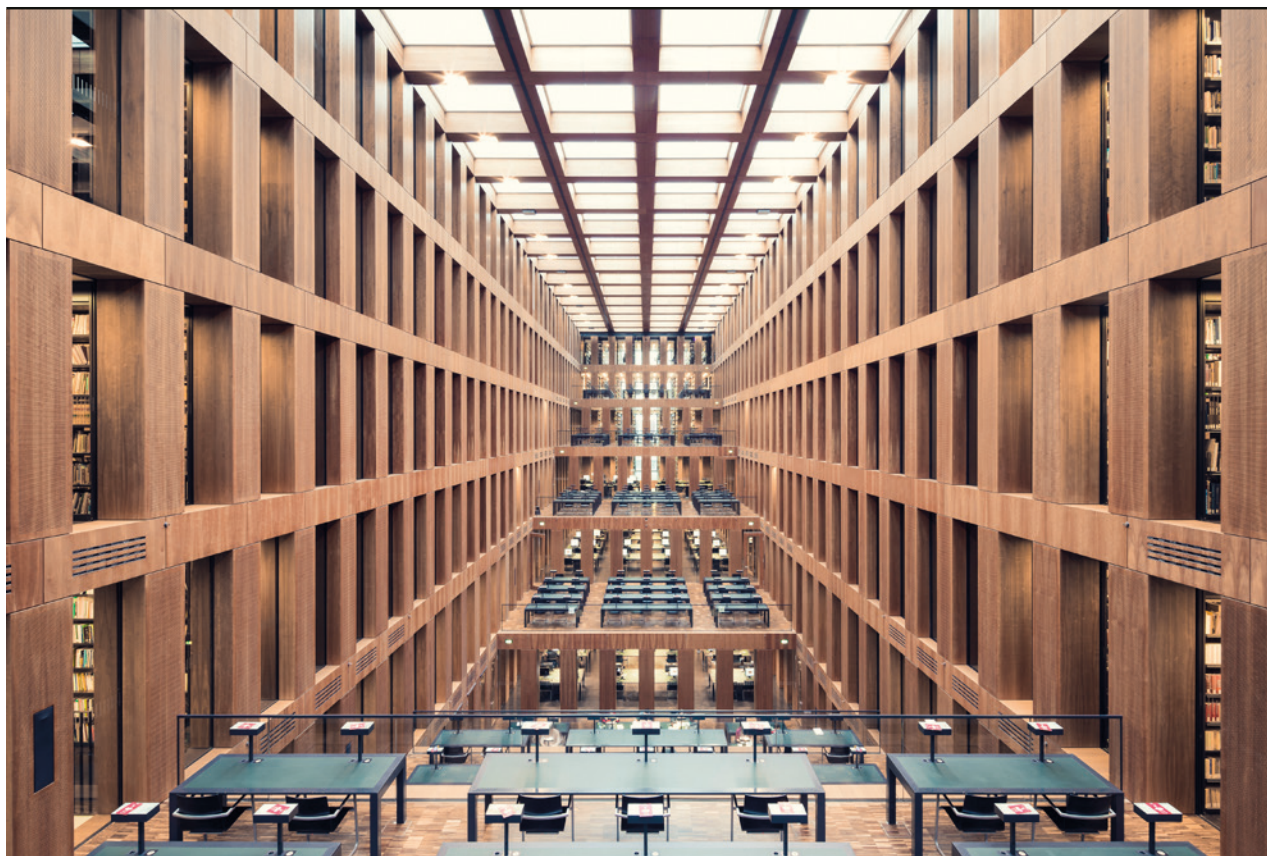
Ticho, prosím

Během dvou let jsem vyfotografoval 18 knihoven v 10 městech. Vždy jsem byl fanouškem architektonické fotografie a chtěl jsem se věnovat nějakému tematickému projektu. Vybral jsem si knihovny, protože mě vždy zajímala historie těchto budov, z nichž každá byla navržena za jiným účelem a v průběhu věků využívána pro mnoho účelů. Když jsem byl mladší, moc jsem čtení neholdoval, a i když jsem byl student, v knihovnách jsem moc času netrávil, ale díky tomuto projektu jsem se na cestách začal zaměřovat na něco konkrétního. Navštívil jsem knihovny ze začátku 17. století i takové, které byly vybudovány ani ne před desetiletím. Některé jsou využívány ke studiu, jiné pouze jako místa k uskladnění knih. Mnohé z nich byly opravdu nádherné. Není se co divit, navrhli je často slavní architekti. Knihy byly kdysi jediným médiem, které dokázalo uchovat vzpomínky a vědomosti, takže města investovala do knihoven nemalé prostředky. Návštěvy knihoven jsem si nesmírně užíval a taky jsem si uvědomoval, že do mnohých z nich chodí lidé již celá staletí. Obvykle jsem do knihoven chodil hned ráno, těsně předtím než se otevřely. Dostal jsem na to povolení a často jsem se díky němu mohl potkat i s ředitelem knihovny nebo s někým ze zaměstnanců, kteří mi vyprávěli příběhy knihovny nebo mě dokonce po jejich chodbách provedli. Bylo zvláštní pohybovat se o samotě po místech, která jsou obvykle plná lidí, ale taky jsem si uvědomoval, jak obrovské štěstí mám, že se mi dostalo tohoto privilegia. ➔

THIBAUD POIRIER je pařížský fotograf, který se specializuje na architekturu a cestování. Jeho další fotografie si můžete prohlédnout na [@tibman](#) nebo na [thibaudpoirier.com](#).

Na fotografování slavné dublinské knihovny na univerzitě Trinity jsem měl pouhých 15 minut předtím, než se sem dovalily stovky návštěvníků. V této univerzitní knihovně je uložena i kniha z 9. století.

Nahoře: „V čítárně berlínského Jacob-und-Wilhelm-Grimm-Zentrum z roku 2009 jsou všechny stoly a židle natočené do středu knihovny, aby měli všichni stejný krásný výhled.“
Dole: „Knihovna Joanina v městečku Coimbra u Porta je směskou mnoha kulturních referencí od italských stropů po čínské balkony.“

Nahoře: „Nikdy jsem neviděl nic, co by připomínalo stuttgartskou Stadtbibliothek, otevřenou v roce 2011. Její bílé ošacení je zcela unikátní.“
Dole: „Římská knihovna Casanatense z roku 1701 je jednou z nejstarších knihoven v Itálii. Je to důležitý zdroj informací o římské historii a teologii.“ ➔

CREDIT: THIBAUD POIRIER, JACOB-UND-WILHELM-GRIMM-ZENTRUM, UNIVERSITY LIBRARY OF HUMBOLDT-UNIVERSITÄT ZU BERLIN

CREDIT: CITY LIBRARY STUTTGART / YI ARCHITECTS

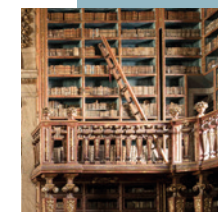
„Když jsem navštívil čítárnu Labrouste ve francouzské Národní knihovně v Paříži, byla zde právě ukončena rekonstrukce, která ji odhalila v celé své kráse. Její klenby a kupole jsou malovány ručně – na tuto budovu jsou Francouzi patřičně hrdí.“

ROZHOVOR

Thibaud Poirier vypráví o okamžicích, které mu během fotografování knihoven utkvěly v paměti, a o tajemstvích, která v nich odhalil.

NEJPODIVNĚJŠÍ KNIHOVNA?

Knihovna Joanina v Coimbre (dole). Tvoří ji podivuhodná kombinace různých architektonických stylů.

Ředitel knihovny mě provedl po tajných schodištích a ukázal mi žebříky zabudované do zdí. Když

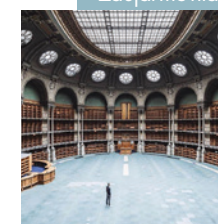
stisknete tlačítko, vysunou se dopředu. Na fotce ale není vidět spousta unikátních rysů této knihovny – návrháři se opravdu snažili o originální moderní prvky.

NEJPAMÁTNĚJŠÍ SETKÁNÍ?

S ředitelem knihovny Joanina. Byl neuvěřitelně ochotný... Po knihovně mě provázel dvě hodiny a pak jsme spolu zašli na oběd. Většinou mi v knihovnách řekli: „Nespěchejte, máte čas, já budu v kanceláři,“ ale on to udělal úplně jinak.

NEJVÍCE PŘEKVAPIVÉ MĚSTO?

Zaujal mě hlavně Řím, kde jsem fotografoval dvě knihovny. Fascinuje mě, jak na vás v tomto městě historie číhá na každém rohu. Stojí zde i nejstarší

knihovna z mé fotografické série. Je jí několik set let...

KAM SE JEŠTĚ VRÁTÍŠ?

Do oválné místnosti (vlevo), čítárny Národní knihovny v Paříži. Když se na fotku pořádám

podíváte, uvidíte police, ale bez knih. Když jsem místnost fotografoval, právě ji připravovali na rekonstrukci. Moc rád bych se do ní vrátil a vyfotografoval ji, až bude plná knih.

RISKOVAL JSI?

Když jsem knihovny fotografoval, často jsem šplhal na žebříky, zábídl a balkony, abych měl lepší výhled. Všichni mi radili, abych byl opatrný, a já jsem samozřejmě byl...

NETVZÁCNĚJŠÍ OKAMŽIK?

Obvykle jsem v knihovnách fotografoval místnosti určené pro veřejnost, ale v Coimbre jsem měl přístup k podzemním sklepům (vpravo) a ředitel mi ukázal opravdu staré vzácné knihy. Člověk se k nim jen tak nedostane... Ukázal mi i sbírku starých map, to mě taky hodně nadchlo.

CO SES NAUČIL?

Byl to první monotematický projekt, kterému jsem se věnoval. Během ostatních projektů jsem prostě někde na týden zajel, fotografoval a bylo hotovo. Když jsem s tímto projektem začínal, myslel jsem, že knihovny se mohou fotografovat i bez speciálního povolení. Měl jsem v plánu chodit do knihoven brzy ráno a pořádku co nejlepší snímky. Po několika pokusech jsem ale zjistil, že to bez povolení od knihovny tak snadné nebude. Takže jsem se během tohoto projektu hodně naučil a pochopil, co vše tak veliký projekt vyžaduje. ☺